

§ 5. Premię obliczoną w oparciu o niniejszy regulamin zatwierdza właściwy minister lub dyrektor centralnego zarządu w stosunku do podporządkowanych jednostek organizacyjnych.

§ 6. 1. Jednostka nadrzędna może uzależnić przyznanie pełnej premii dla poszczególnych służb bądź poszczególnych pracowników od wykonania szczególnych zadań, wynikających z ich obowiązków, a zleconych im przed rozpoczęciem miesiąca, za który jest przyznana premia.

2. Pracownik lub zespół pracowników może być pozbawiony całkowicie lub częściowo premii w przypadku niedostatecznego wykonywania ciężących na nim obo-

wiązków, w szczególności nieprzestrzegania dyscypliny pracy i plac, marnotrawstwa, niewłaściwego wykorzystywania maszyn i urządzeń, nieprzestrzegania przepisów z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.

3. Premia dla pracowników odpowiedzialnych za nadzór powinna być obniżona lub całkowicie skreślona w przypadku stwierdzenia nienależytej jakości wykonania robót.

4. O zmniejszeniu premii dla wszystkich pracowników danej jednostki organizacyjnej bądź też dla kierowników decyduje jednostka przyznająca premię; o zmniejszeniu premii dla pracowników lub zespołu pracowników decyduje kierownik danej jednostki.

434

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 5 maja 1955 r.

w sprawie powoływania komisji w przedsiębiorstwach państwowych i w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości.

Na podstawie § 6 ust. 1 uchwały nr 38 Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1954 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagrodzenia za udział w posiedzeniach (Monitor Polski Nr A-30, poz. 442) zarządza się, co następuje:

§ 1. W przedsiębiorstwach państwowych i w spółdzielczych jednostkach organizacyjnych komisje powołuje kierownik przedsiębiorstwa lub spółdzielczej jednostki organizacyjnej.

§ 2. Zarządzenie o powołaniu komisji powinno określać: nazwę komisji, jednostkę, przy której komisja ma być powołana, zakres działania, skład osobowy i czas trwania prac komisji, a przy komisjach, których członkowie mają otrzymywać wynagrodzenie za udział w posiedzeniach, zarządzenie powinno także określać wysokość wynagrodzenia członków komisji i wskazywać źródło pokrycia wydatków komisji.

§ 3. Powoływanie na członków komisji pracowników innych jednostek organizacyjnych może nastąpić tylko za zgodą kierownika jednostki, która ma delegować do komisji swego przedstawiciela.

§ 4. 1. Za udział w pracach komisji w zasadzie nie przysługuje osobne wynagrodzenie.

2. W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami, za udział w pracach komisji może być przyznane wynagrodzenie z zachowaniem przepisów § 8.

§ 5. Na powołanie komisji, której członkowie mają otrzymywać wynagrodzenie za udział w posiedzeniach, niezbędne jest uzyskanie zgody nadrzędnej jednostki organizacyjnej, chyba że powołanie komisji następuje w wykonaniu aktu prawnego (ustawy, dekretu, rozporządzenia, uchwały, zarządzenia), w którym przewidziane wynagrodzenie za udział w posiedzeniach komisji.

§ 6. Nadrzędna jednostką organizacyjną w rozumieniu zarządzenia jest:

1) dla przedsiębiorstw państwowych bezpośrednio podporządkowanych ministerstwu — minister,

2) dla przedsiębiorstw innych niż określone w pkt 1 — kierownik jednostki organizacyjnej bezpośrednio nadzorującej przedsiębiorstwo,

3) dla spółdzielni zrzeszonych — właściwa centrala,

4) dla spółdzielni nie zrzeszonych — Centralny Związek Spółdzielczy.

§ 7. 1. Wniosek o udzielenie zgody na powołanie komisji powinien być podpisany przez kierownika przedsiębiorstwa lub spółdzielczej jednostki organizacyjnej i zawierać uzasadnienie celowości powołania komisji, przewidywany czas jej działania oraz preliminarz wydatków. Preliminarz wydatków powinien być podpisany przez głównego (starszego) księgowego.

2. Do wniosku należy dołączyć projekt zarządzenia o powołaniu komisji.

§ 8. 1. Wynagrodzenie za udział w pracach komisji może być przyznane tylko za posiedzenia odbyte poza godzinami służbowymi.

2. Wysokość wynagrodzenia członka komisji za udział w posiedzeniu lub posiedzeniach tej samej komisji w ciągu doby nie może przekraczać kwoty 19 złotych.

3. Przewodniczącemu komisji przyznaje się wynagrodzenie w wysokości 150% wynagrodzenia członka komisji.

4. Za pełnienie funkcji sekretarza członek komisji nie otrzymuje dodatkowego wynagrodzenia poza wynagrodzeniem przewidzianym w ust. 2.

5. W przypadkach gdy w komisji biorą udział specjaliści o wysokich kwalifikacjach albo gdy przemawia za tym doniosłość zadań komisji, jednostka nadrzędna może przyznać niektórym lub wszystkim członkom komisji wynagrodzenie wyższe, nie przekraczające jednak kwoty 38 zł za udział w jednym posiedzeniu, bądź też wynagrodzenie ryczałtowe za całość prac komisji. W tych przypadkach przewodniczący komisji otrzymuje wynagrodzenie w wysokości określonej w ust. 3.

6. Zamiejscowi członkowie komisji otrzymują niezależnie od wynagrodzenia za posiedzenie zwrot kosztów

przejazdu oraz diety i należności za noclegi według norm ustalonych dla pracowników przedsiębiorstw państwowych przy podróżach służbowych, a w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości — według zasad przewidzianych dla spółdzielczości. Koszty te ponoszą jednostki organizacyjne, których członek komisji jest pracownikiem.

7. Wynagrodzenia określone w ust. 2 — 5 wypłaca członkom komisji jednostka organizacyjna, przy której powołana jest komisja, po odbytych posiedzeniach, na podstawie listy obecności podpisanej przez przewodniczącego i sekretarza komisji.

8. Sekretarz komisji spisuje w książce posiedzeń protokół z przebiegu posiedzenia komisji. Książka posiedzeń pozostaje w przechowaniu przewodniczącego komisji.

§ 9. 1. Przewodniczący komisji może powierzyć rzeczoznawcom zarówno spośród członków komisji, jak i spośród innych osób, opracowanie poszczególnych zagadnień należących do zakresu działania komisji na zasadzie umowy, zgodnie z obowiązującymi przepisami i w granicach ustalonych w preliminarzu wydatków komisji. Wynagrodzenie rzeczoznawców ustala się bez udziału zainteresowanego członka, któremu zlecono wykonanie dzieła lub pracy.

2. Członkowi komisji nie przysługuje wynagrodzenie za udział w posiedzeniu, na którym omawiane jest zagadnienie opracowane przez niego za odrębnym wynagrodzeniem.

§ 10. 1. Do dnia 10 stycznia każdego roku należy składać nadrzędnej jednostce organizacyjnej sprawozdanie z wykonania preliminarza wydatków komisji, których członkowie pobierają wynagrodzenia za udział w posiedzeniach.

2. Dla komisji działających dłużej niż jeden rok należy przed upływem okresu budżetowego przedstawić nadrzędnej jednostce organizacyjnej do zatwierdzenia preliminarz wydatków komisji na rok następny.

§ 11. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 kwietnia 1952 r. w sprawie powoływania komisji w przedsiębiorstwach państwowych oraz organizacjach spółdzielczych (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-34, poz. 490. i Nr A-96, poz. 1471 oraz z 1953 r. Nr A-24, poz. 290).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: E. Szyr

435

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 9 maja 1955 r.

w sprawie przekazania uprawnień Ministrowi Oświaty do ustalania cen zbytu pomocy naukowych i sprzętu dla szkół i przedszkoli.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenia wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336, Nr A-115, poz. 1495 i z 1954 r. Nr A-50, poz. 683) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o uchwale Rady Ministrów bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć uchwałę nr 279 Rady Ministrów z dnia 18 maja 1954 r. w sprawie zasad ustalania cen artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych wytwarzanych przez przedsiębiorstwa państwowego przemysłu drobnego, przedsiębiorstwa przemysłu spółdzielczego oraz przedsiębiorstwa gospodarki nie uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-52, poz. 695).

§ 2. 1. Przekazuje się Ministrowi Oświaty uprawnienia do ustalania cen zbytu na wytwarzane przez podległe mu przedsiębiorstwa:

1) pomoce naukowe i sprzęt dla szkół i przedszkoli,
2) części i detale do wymienionych w pkt 1 wyrobów, jeżeli na artykuły te nie zostały ustalone ceny dla przedsiębiorstw przemysłu wielkiego i średniego (kluczowego).

2. Ceny, o których mowa w ust. 1, ustalane będą zgodnie z przepisami § 3 uchwały Rady Ministrów.

3. Zmiana cen, o których mowa w ust. 1 pkt 1, może być dokonywana jedynie za zgodą Państwowej Komisji

Planowania Gospodarczego z wyjątkiem przypadku wymienionego w ust. 4.

4. W przypadku gdy ceny ustalone zostały w wysokości planowanego kosztu własnego powiększonego o planowany zysk w wysokości nie przekraczającej 5% kosztów własnych, Minister Oświaty po upływie 6 a przed upływem 9 miesięcy przeprowadzi rewizję tych cen w oparciu o kalkulację wynikową.

§ 3. Ceny na nietypowe pomoce naukowe i sprzęt szkolny (§ 5 uchwały Rady Ministrów), w przypadkach gdy wartość zamówienia nie przekracza 3000 zł, ustalane będą przez wykonawcę w uzgodnieniu z odbiorcą. W razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala Minister Oświaty.

§ 4. Minister Oświaty wyda w terminie do dnia 31 maja 1955 r. w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego zarządzenie ustalające szczegółowy tryb postępowania przy składaniu wniosków o ustalenie cen, o których mowa w §§ 2 i 3, określające tryb składania wniosków o ustalenie ceny i ich rozpatrywania, wzory kalkulacji oraz wzory wniosków.

§ 5. Odpisy decyzji o ustaleniu cen, o których mowa w § 3, należy bieżąco przysyłać Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Kosztów i Polityki Cen). W odpisach decyzji o ustaleniu cen przesyłanych do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego należy podać kryteria, na których podstawie ustalone zostały ceny (wyłącznie na podstawie kosztu własnego, w relacji do cen innych artykułów).